

Det Globale Syds drivkraft for et nyt paradigme for én menneskehed

Den 4. maj 2024

En vigtig international dialog fandt sted i dag i den påtrængende proces med at støtte et nyt paradigme for én menneskehed og gøre en ende på det krigsparadigme, der stadig eksisterer på mange dødbringende måder. Schiller Instituttet i Frankrig og Sammenslutningen af Kina-Afrika Venskabsforeninger, en multinational gruppe med hovedkvarter i Dakar, Senegal, sponsorerede i fællesskab en international videokonference, "Kina-Afrika Samarbejde i Strategi for Fattigdomsbekæmpelse". Diplomater, industriefolk og andre deltog i en tre timer lang dialog om konkrete planer og udviklingsstrategi med indledende udtalelser fra Schiller Instituttets grundlægger og leder Helga Zepp-LaRouche. Uddrag er gengivet nedenfor.

Denne dialog fandt sted, mens stadig flere stemmer siger, at der må sættes en stopper for folkedrabet i Gaza, at der skal føres forhandlinger for at afslutte katastrofen i Ukraine, og at der skal ske andre afgørende brud med det nuværende finansielle kompleks, der styres af militæret. I går sagde Cindy McCain, direktør for Verdensfødevarerprogrammet, om Gaza (i NBC's "Meet the Press"): "Der er nu hungersnød – fuldstændig hungersnød – i nord, og den bevæger sig sydpå."

Studenterprotester for en våbenhvile, omfattende humanitær hjælp og en palæstinensisk stat er nu internationale, fra Irland til Venezuela og Tyskland, hvor en demonstration i Berlin fandt sted på trods af regeringens faktiske forbud.

I denne weekend er der også et todages topmøde i Organisationen for islamisk Samarbejde, hvor de fleste af de

57 medlemslande er repræsenteret af topministre, som både deltager i formelle møder og holder bilaterale møder om verdens kriser, især om Gaza. Til stede ved OIC-topmødet i Gaza er udenrigsministre fra den nærmeste sydvestasiatiske region – Egypten, Iran, Tyrkiet og andre, såsom Indonesien, der har forpligtet sig til at handle på krisen. Delegationen fra Rusland, som nu har permanent observatørstatus, ledes af Rustram Minnikhanov, leder af Republikken Tatarstan, hvis hovedstad Kazan er stedet for BRIKS-topmødet den 22.-24. oktober og senere på måneden stedet for det russisk-islamiske økonomiske Kazanforum, hvor 10.000 deltagere fra 79 nationer er registreret til at deltage i en uge med økonomiske og relaterede samtaler.

Verden er i bevægelse for udvikling, samtidig med behovet for at stoppe den umiddelbare fare for krig og masse mord. Det kan ikke lade sig gøre uden en løsningsmodel, som kan ses i "Oase-planens" tilgang til Sydvestasien og i det hele taget.

Dette billede blev gennemgået grundigt i dag af Zepp-LaRouche i hendes tale til Afrika-Kina-videokonferencen. Andre talere var bl.a: Assane Mbengue, præsident for FAACA; Hans Excellence Ibrahima Sory Sylla, senegalesisk ambassadør i Kina; Zhang Hangbao, førstesekretær for Hans Excellence Xiao Han, kinesisk ambassadør i Senegal; Zhang Yun, CEO for SOMETA SA (Senegals førende jern- og stålvirksomhed); Edmond Moukala N'Gouemo, UNESCO-repræsentant i Ghana.

Omkring 50 personer deltog i hele konferencen, som omfattede en livlig diskussion med Sébastien Périmony fra Schiller Instituttet i Frankrig som ordstyrer.

Her er uddrag af Zepp-LaRouches præsentation:

... Vi står helt klart ved en korsvej i historien, og det er endnu ikke afgjort, hvordan det vil ende. På den ene side har vi en optrapning af krigen i Ukraine, som faktisk er en stedfortræderkrig fra NATO mod Rusland. NATO bliver snart nødt

til at træffe en beslutning, fordi det ikke går godt for ukrainerne, om de vil forhandle eller optrappe. Der er mange kræfter i den transatlantiske verden, som opfordrer til optrapning, hvilket på kort sigt risikerer at føre til en global atomkrig.

Desuden er der folkemordet på palæstinenserne i Gaza og de israelske forsvarsstyrkers forestående angreb på Rafah mod mennesker, som allerede er ved at dø af sult, tørst og mangel på alt. Hele den sydvestasiatiske region er en krudttønde, som, hvis den antændes, også kan føre til global krig.

Så er der udvidelsen af NATO, eller NATO's bestræbelser på at blive et Globalt NATO ved at udvide sig til Indo-Stillehavet omkring Det Sydkinesiske Hav, Taiwan-krisen med Kina, som bliver styret udefra.

Alle disse tre kriser er drevet af det transatlantiske finanssystems kollaps. For det, der ligger bag al denne optrapning, er et desperat forsøg på at forhindre fremkomsten af et nyt økonomisk system.

Lad os kort se tilbage på afslutningen af Den kolde Krig, hvor vi havde chancen for at skabe en fredsorden for det 21. århundrede. Sammen med LaRouche-bevægelsen fremmede Schiller Instituttet faktisk [fred] ved at foreslå den Eurasiske Landbro som begyndelsen på Verdenslandbroen, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur.

På det tidspunkt var der et løfte om ikke at udvide NATO en tomme mod øst, men det løfte blev brudt med det samme. De neokonservative etablerede Wolfowitz-doktrinen, som var ideen om, at USA skulle være leder af en unipolær verden og ikke tillade noget land eller nogen gruppe af lande at omgå USA økonomisk, militært eller politisk.

I stedet gik de efter at befæste denne unipolære verden ved at presse på for regimeskift, farvede revolutioner, intervention med krige. Alt dette har i de sidste 30 år ført til et

gigantisk tilbageslag, fordi landene i det Globale Syd indså, hvad der foregik. De så effekten af sanktionerne mod Iran, mod Syrien, mod Yemen, mod Nicaragua, Venezuela og alle de andre lande, og de så, hvad det gjorde for at øge de fattiges armod.

Så hvad var konsekvenserne af de endeløse krige i Afghanistan, Irak, Syrien og Libyen? Millioner af mennesker døde. De så, hvordan dollaren blev gjort til et våben.

Men på den anden side er der Kinas fremgang, som først løftede 850 millioner af landets egne borgere ud af fattigdom, og da Xi Jinping i 2013 annoncerede Bælte- og Vejinitiativet, den Nye Silkevej – som faktisk var et ekko af vores oprindelige forslag om den Eurasiske Landbro fra 1991. Verden begyndte at ændre sig dramatisk.

I de ti år, der er gået siden da, eller næsten elleve år, har Bælte- og Vejinitiativet for første gang givet landene i det Globale Syd mulighed for at overvinde fattigdom og underudvikling. Fremkomsten af BRIKS, BRIKS+, som nu mere end 40 lande har ansøgt om, forårsager en tektonisk ændring i historien. Seks hundrede års kolonialisme er ved at være forbi, og vi oplever lige nu en genoplivning af Bandung-ånden ...

Det Globale Syd, den Globale Majoritet, er efter min mening i dag nøglen til at overvinde den strategiske krise og faren for atomkrig. For forholdet mellem NATO og Rusland og NATO og Kina er allerede så forgiftet og bagvasket, at det helt sikkert kræver, at den Globale Majoritet træder frem med en meget stærk stemme...

For nylig afholdt Schiller Instituttet en konference om en Oase-plan for Sydvestasien. Det er idéen om, at eftersom meget af Sydvestasien er ørken, er vi nødt til at producere masser af ferskvand ved at bygge kanaler fra Middelhavet til Det Døde Hav, til Det Røde Hav og derefter bruge atomenergi til at afsalte store mængder havvand, faktisk skabe nye floder på

denne måde og have vand til kunstvanding af landbrug, skove, nye byer og et egentligt integreret infrastrukturprojekt.

Nu kan det samme koncept anvendes i hele Afrika. Egypten er allerede i gang med at bygge mange projekter, men man kan bruge Oase-konceptet til Libyen, Tunesien, Algeriet, Marokko og genvinde en stor del af Sahel-zonen i Sahara ved at afsalte havvand. Tag for eksempel Sudan. De har den mest frugtbare jord på planeten, og med vand kunne de få tre til fire høstudbytter hvert år.

Alt dette er ikke nok; vi har også brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred, som tager højde for sikkerheds- og udviklingsinteresserne i hvert eneste land på planeten, og som for første gang fremmer ideen om Én menneskehed i første række. Og med dette nye paradigme tror jeg, at vi vil gå en meget lys fremtid i møde. Jeg ønsker jer alt det bedste.

Foto: Conference advertisement. CC/nstitutschiller.